

CHÀNG TRÂU RỪNG (2)

Chàng Trâu rừng thường hay biến thành người đi lừa gạt. Khi biết chàng đang tới gần buôn mình, ông chủ buôn nọ bèn dặn dân làng không được ra ngoài rẫy và nếu thấy chàng ở ngoài buôn thì không được cho vào trong buôn. Nhưng có một hôm, đám trai gái trong buôn không chịu nghe lời ông mà cứ rủ nhau đi rẫy cuộc cỏ. Lúc ấy, chàng Trâu rừng biến thành một người con trai khôi ngô cười ngửa, mặc áo giáp sắt, đóng khố thêu hoa, mang lao bọc chì và mang gươm trên lưng. Chàng đi tới chỗ con trai con gái đang cuộc cỏ và nói:

- Ôi, các anh các chị! Hôm nay, tôi tới thăm các anh đây... Các anh các chị làm ăn thế nào? Có đánh thuốc, tát nước bắt cá không? Có được mạnh khỏe không? –Chúng tôi đều khỏe cả! – Ngày hôm nay, tôi ở lại chơi với các anh các chị được không?

- Không đâu! Cha mẹ chúng tôi nói không được gặp anh. Với lại chúng tôi còn bận cuộc cỏ, phát cây.

- Ồ, nếu cảm như vậy thì tôi đi tiếp đến chỗ khác cũng được.

Sau đó, chàng Trâu rừng đi vào rừng. Gặp một chòi nhỏ có hai chị em gái nhà kia đang ở, chàng Trâu rừng bèn hỏi:

- Oi các em! Có cảm lên chòi không?

Người em nói ngay:

- Cha mẹ chúng tôi cảm đấy!

Còn người chị thì nói ngược lại:

- Không cảm anh nói đầu, bố mẹ tôi chỉ nói cảm làm cái đập rom.

Thấy chị nói như vậy, người em bảo chàng Trâu rừng:

- Nếu chị nói không cảm thì anh lên nhà đi.

Được lời, chàng Trâu rừng lên nhà ngồi chơi với người chị ngay. Thấy chị say sưa trò chuyện và cợt đùa trêu chọc chàng Trâu rừng, người em nói:

- Oi chị! Oi chị! Chị đi giã gạo để tối mình còn về chứ.

- Vội gì mà về!

Người em lại kêu:

- Oi chị! Oi chị! Chị đi ăn cơm đi rồi mình còn giã gạo chứ.
- Em giã trước đi. Lát nữa chị sàng cho.

Nghe cũng phải, người em đi giã lúa một mình. Giã xong, người em lại kêu chị:

- Oi chị! Oi chị! Chị đi sàng gạo đi thôi.
- Em sàng đi, lát nữa chị bỏ củi cho.

Người em sàng gạo xong, thấy chị vẫn ngồi trong 1 bèn nói:

- Oi chị! Oi chị! Chị đi bửa củi đi thôi. Tôi đã một mình giã gạo, sàng gạo rồi.

Mãi đến lúc này, người chị mới chịu đi bửa củi. Trong khi bửa củi, cô ta làm đứt một dây đeo gùi của mình. Thấy vậy, cô ta dừng lại nhờ chàng Trâu rừng nối hộ dây gùi và thôi làm việc luôn. Đợi mãi không có củi, người em lại phải bửa củi một mình. Khi làm xong người em về nhà mách bố:

- Oi bố! Oi bố! Bố hãy ra coi chị đi... Con đã bảo đừng cho chàng Trâu rừng vào chòi mà chị không chịu nghe đâu.

Ông bố giận dữ nói:

- Thôi! Mặc kệ nó!

Ông vừa dứt lời thì thấy con gái và chàng Trâu rừng về tới đầu nhà. Chàng Trâu rừng lên tiếng hỏi:

- Oi chú! Chú có cắm lên nhà không, ơ chứ?
- Còn cắm gì nữa, anh chị đã thành vợ thành chồng rồi còn gì.

Nghe vậy, chàng Trâu rừng bèn lên nhà chơi. Đêm hôm sau, chàng lại tới nhà hỏi nữa:

- Oi chú! Oi chú! Chú có nhiều bầu nước không? Có nhiều bầu gạo không? Con chú nhiều, tôi muốn xin lấy một.
- Không được đâu! Một đứa yêu con chú nó, một đứa yêu con bác nó. Tất cả đã vừa rồi.
- Những người ấy tôi không muốn. Cô con gái lớn liền nói.
- Nếu vậy anh lấy ai thì tùy anh, sao phải hỏi tôi.

Sau đó, chàng Trâu rừng quyến rũ được con gái lớn của ông. Chàng ta liền bán ngay áo khố để mua heo mua rượu làm đám cưới với cô ta. Sau khi thành vợ thành chồng được ít lâu, họ sinh được hai đứa con. Một hôm, vợ hỏi chồng:

- Nói với cha mẹ sao đây?
- Đạp trâu đạp lè là sự thương thôi.
- Nếu vậy, mình giã nếp làm bánh để về nhà thành cha mẹ.

Làm bánh xong xuôi thì chồng cũng một đứa con, vợ cũng một đứa con cùng về nhà thăm cha mẹ. Đi được nửa đường, chàng Trâu rừng muốn nghỉ cho đỡ mệt. Sau đó, chàng đi bứt dây mây. Thấy vậy, người vợ hỏi:

- Bứt mây làm gì thế?
- Thiếu gì việc để làm, để cột hàng rào, cột chuồng trâu, chuồng bò...

Khi ăn uống xong xuôi, chàng Trâu rừng bảo vợ cùng đến gốc cây ngồi cho mát rồi lại bảo vợ bắt chấy cho mình. Khi người vợ ngồi dựa gốc cây, chàng Trâu rừng bên trái vợ vào gốc cây. Lúc đó, người vợ mới nhớ hết lời dạy dỗ của cha trước kia là không được chơi với chàng Trâu rừng. Còn Trâu rừng trối vợ xong bèn nói:

- Mày không biết chàng Trâu rừng này à? Mày phải đợi ở đây 7 ngày để tao về buôn tao đã.

Biết là Trâu rừng về kêu họ hàng tới ăn thịt mình và hai đứa con nhỏ cho nên người đàn bà khóc lóc thảm thiết. Một lát sau, thấy một con quạ và một chim cu bay qua, cô ta bèn nguyên rửa:

- Cầu cho người ta cũng trối mày như tao!
- Nếu bà đừng nguyên rửa chúng tôi thì chúng tôi sẽ cắt dây cứu bà. Chỉ cần bà trả ơn chúng tôi bằng trứng gà thôi.

Nhưng người đàn bà nói chỉ có lúa để trả ơn nên qua và chim cu bỏ đi. Ngày hôm sau, có một con chồn đi câu cá nhìn thấy người đàn bà bị trối thì hỏi:

- Ai làm gì ở đó vậy?
- Anh lại cứu đối với! Tôi bị chàng Trâu rừng bắt trối ở đây lâu rồi...

Nghe người đàn bà van xin, Chồn động lòng thương đi tới cắt đứt hết dây mây, rồi nói:

- Tôi đã cứu bà, bây giờ bà trả ơn cho tôi cái gì?
- Tôi giao mình tôi cho anh. Tôi với anh làm vợ làm chồng với nhau.

Chồn gật đầu ưng thuận lấy người đàn bà làm vợ rồi đưa ba mẹ con lên chòi của Chồn ở trên cây.

Trong khi đó, chàng Trâu đã về đến nhà. Thấy chàng về, người cha đòi con cho mình ăn tim gan người, chàng Trâu rùng bảo cha đợi một chút, rồi cùng một bạn nữa chạy đến chỗ nó trói người vợ. Đến nơi, không thấy vợ đâu cả nó biết ngay là có người đã cứu cô ta. Nhìn quanh quẩn hồi lâu, chàng Trâu rùng thấy dấu bèn đi theo. Đi được một đôi thì gặp Chồn, Trâu rùng hỏi:

- Anh có thấy một người đàn bà đi qua đây không?
- Có, nó đang ở trên nhà tôi. Tôi không biết nó là của các anh. Thôi, các anh hãy đến bên gốc cây rồi vào rừng tìm dây mây về đây, tôi sẽ cột người đàn bà đưa xuống cho các anh ăn thịt.

Đám trâu rừng nghe nói cũng phải bèn rủ nhau đi bứt dây mây, khi ấy người đàn bà trách Chồn:

- Trời ơi! Anh đừng làm như thế, anh định giết tôi à?
- Không có gì phải sợ đâu.

Khi bọn trâu rừng mang dây mây về, Chồn lại bảo:

- Thôi, để tôi cột một đầu dây ở trên này cho các anh leo lên. Tôi yếu lắm không đưa nó xuống cho các anh đưa đâu!

Bọn trâu rừng nghe cũng phải nên làm theo lời Chồn. Khi bọn trâu rừng leo lên gần đến chòi Chồn liền chặt đứt hết dây mây làm chúng bị rơi xuống đám lửa mà chúng đã đốt. Lửa đốt nóng quá làm bọn trâu rừng không còn biết gì nữa, chúng húc nhau, ăn thịt nhau mà cứ tưởng ăn thịt người đàn bà. Cuối cùng, bọn trâu rừng húc nhau chết sạch.

Thấy vậy, vợ chồng Chồn vô cùng mừng rỡ. Đến hôm sau, người vợ báo Chồn cùng đi với mình về thăm cha mẹ. Khi về đến nhà, cha mẹ lại không nhận con:

- Không phải con tôi, con tôi bị chàng Trâu rùng ăn thịt rồi.

Người con buồn rầu nói:

- Nếu vậy, cha mẹ nấu com tấm thật ngon để thử đi.

Cha mẹ nghe cũng phải bèn đi nấu cơm tắm để thử xem người con gái này có phải là con mình không. Nếu thực là con thì khi ném cơm thì cơm sẽ dính ở răng. Sau đó, quả thật cơm có dính ở răng cô gái. Thế là mẹ đón con, con mừng mẹ thật là vui... Một ngày sau, đứa em trai rủ anh rể Chồn ra suối tắm. Khi trở về, lạnh quá Chồn ngồi bên bếp sưởi lửa cho ấm. Thế là đứa em trai xô anh rể Chồn vào lửa vì nó nghĩ rằng Chồn bắt ép chị nó phải lấy Chồn. Thấy Chồn chết, người chỉ trách em:

- Sao mày xô nó vào lửa? Nếu không có nó thì tao đâu được sống đến bây giờ...

Sau đó, vợ Chồn vì đau buồn mà khóc mãi rồi chết.

(Người kể: Y Mon Jiề, buôn Brênh, xã Đăk Liêng, huyện Lak, tỉnh Đak Lak)